

۴۸۸۸۳/۱۲۹۸۶۴

۹۵/۱۰/۱۱۹

جمهوری اسلامی ایران
رئیس جمهور

دبیرخانه شورای نگهبان
شماره ثبت: ۹۵/۱۰/۴۵۵۵
تاریخ ثبت: ۹۵/۱۰/۲۰
ساعت ورود:

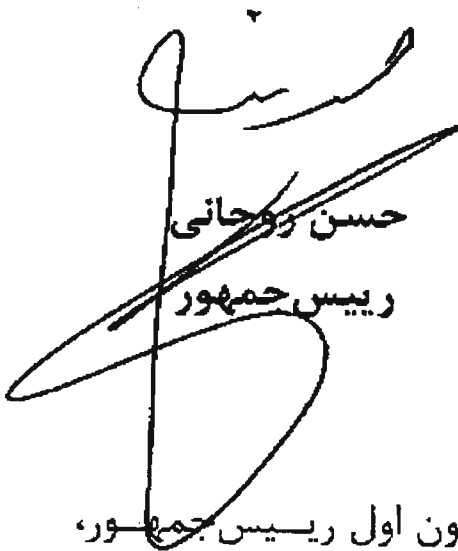
بسمه تعالی

"با صلوات بر محمد و آل محمد"

جناب آقای دکتر لاریجانی

رئیس محترم مجلس شورای اسلامی

لایحه "الحاق دولت جمهوری اسلامی ایران به پیمان مودت و همکاری در جنوب شرقی آسیا" که به پیشنهاد وزارت امور خارجه در جلسه ۱۳۹۵/۹/۲۱ هیئت وزیران به تصویب رسیده است، جهت طی تشریفات قانونی به پیوست تقدیم می شود.

حسن روحانی
رئیس جمهور

رونوشت: دفتر رئیس جمهور، دفتر معاون اول رئیس جمهور، معاونت حقوقی رئیس جمهور، معاونت امور مجلس رئیس جمهور، شورای نگهبان، وزارت امور خارجه، دبیرخانه شورای اطلاع رسانی دولت و دفتر هیئت دولت.

۴۸۸۸۳/۱۲۹۸۹۶

۹۵/۱۰/۱۹

بسمه تعالی

مقدمه توجیهی:

نظر به اینکه اتحادیه کشورهای جنوب شرق آسیا (آ.سه. آن) از سازمان‌های منطقه‌ای رو به رشد و اثرگذار بوده و الحاق به این پیمان موجبات همکاری فعالانه در زمینه‌های اقتصادی، فرهنگی، اجتماعی، فنی و علمی به ویژه در حوزه صلح و ثبات منطقه‌ای و بین‌المللی و بستر عمومی همکاری با کشورهای عضو آن را برای کشورمان فراهم می‌آورد و همچنین تعهدات مشخصی جز آنچه در منشور ملل متحد و اسناد مشابه که مورد پذیرش دولت جمهوری اسلامی ایران قرار گرفته است در بر نخواهد داشت و از سوی دیگر موضوع الحاق جمهوری اسلامی ایران به این پیمان در چهل و نهمین نشست وزرای امور خارجه کشورهای عضو آ.سه. آن در تاریخ ۱۳۹۵/۵/۲۶ مورد تایید قرار گرفته است و با توجه به بر طرف شدن موانع قبلی که باعث استرداد لایحه قبلی موضوع نامه شماره ۴۸۸۸۳/۱۸۲۶۷ مورخ ۱۳۹۲/۲/۳ شده بود و اینکه عضویت و حضور در آن، زمینه‌ساز مشارکت فعال برای جمهوری اسلامی ایران و فضای مناسبی برای تبیین مواضع کشورمان در سطوح منطقه‌ای و بین‌المللی خواهد بود، لایحه زیر برای طی مراحل قانونی تقدیم می‌شود:

لایحه "الحاق دولت جمهوری اسلامی ایران به پیمان مودت و همکاری در جنوب شرقی آسیا"

ماده واحده - به دولت جمهوری اسلامی ایران اجازه داده می‌شود به پیمان مودت و همکاری در جنوب شرقی آسیا مورخ ۱۹۷۶/۲/۲۴ (۱۳۵۴/۱۲/۵) به گونه اصلاح شده توسط پروتکل‌های مورخ ۱۹۸۷/۱۲/۱۵ (۱۳۶۶/۹/۲۴)، ۱۹۹۸/۷/۲۵ (۱۳۷۷/۵/۳) و ۲۰۱۰/۷/۲۳ (۱۳۸۹/۵/۱) به شرح پیوست مشتمل بر (۲۰) ماده ملحق گردد و اسناد الحاق را نزد امین اسناد پیمان تودیع نماید.

رئیس جمهور

وزیر امور خارجه

۱۳۹۵/۱۰/۱۹

پیمان مودت و همکاری در جنوب شرقی آسیا

مورخ ۱۹۷۸/۷/۲۴ (۱۳۵۸/۱۲/۱۵) به گونه اصلاح شده توسط پروتکل‌های ۱۹۸۷/۱۱/۱۵، ۱۹۸۷/۹/۲۴، ۱۹۸۷/۷/۲۵ و ۱۳۷۷/۵/۳ (۱۳۷۷/۵/۳) و ۲۰۱۰/۷/۲۳ (۱۳۸۹/۵/۱۱)

طرفهای عالی متعاقد:

با آگاهی از ارتباطات موجود تاریخی، جغرافیایی و فرهنگی که ملت‌های آنها را به هم پیوند داده است؛
با علاقه به ترغیب صلح و ثبات منطقه‌ای از طریق احترام به عدالت و قاعده یا قانون و ارتقای انعطاف‌پذیری
منطقه ای در روابط خود،

با تمایل به ارتقای صلح، دوستی و همکاری متقابل در موضوعاتی که جنوب شرقی آسیا را تحت تاثیر قرار می‌دهند
مطابق روح و اصول منشور ملل متحد، اصول ده گانه مصوب کنفرانس آسیایی - آفریقایی در باندونگ مورخ ۲۵ آوریل
۱۹۵۵ (۱۳۳۴/۲/۴)، اعلامیه اتحادیه ملل جنوب شرقی آسیا امضاء شده در بانکوک مورخ ۸ اوت ۱۹۶۷ (۱۳۴۶/۵/۱۷) و
اعلامیه امضاء شده در کوالالامپور مورخ ۲۷ نوامبر ۱۹۷۱ (۱۳۵۰/۹/۶)؛

با اعتقاد به این که حل و فصل اختلافات یا مناقشات بین کشورهای آنها باید از طریق تشریفات منطقی، موثر و به
اندازه کافی منعطف و چشم پوشی از نقطه نظرهای منفی که ممکن است همکاریها را به مخاطره بیاندازد یا مانع آن
شود؛

با اعتقاد به نیاز به همکاری تمامی ملل دوستدار صلح هم در خارج و هم داخل جنوب شرقی آسیا در پیشبرد صلح،
ثبات و هماهنگی جهانی؛

با انعقاد پیمان مودت و همکاری به شرح زیر موافقت می‌کنند:

فصل ۱- هدف و اصول

ماده ۱- هدف این پیمان، ترغیب صلح جاودان، مودت همیشگی و همکاری بین ملت‌ها جهت کمک به قدرت، همبستگی
و روابط نزدیک‌تر آنها می‌باشد.

ماده ۲- طرفهای عالی متعاقد، روابط خود با یکدیگر را طبق اصول بنیادین زیر تنظیم خواهند نمود:

الف- احترام متقابل به استقلال، حاکمیت، برابری، همگرایی سرزمینی و هویت ملی تمامی ملل؛

ب- حق هر کشور برای مدیریت امور خود رها از زورگویی، براندازی یا مداخله خارجی؛

پ- عدم مداخله در امور داخلی یکدیگر؛

ت- حل و فصل اختلافات یا مناقشات از راه‌های صلح آمیز؛

ث- دوری جستن از تهدید یا استفاده از زور؛

ج- همکاری موثر بین خود.

فصل ۲- مودت

ماده ۳- در راستای هدف این پیمان، طرفهای عالی متعاقد تلاش خواهند کرد روابط دوستانه سنتی، فرهنگی و تاریخی،
حسن همجواری و همکاری را که پیوند دهنده آنها به همدیگر است توسعه دهند و تقویت نمایند و با حسن نیت
تعهدات خود به موجب این پیمان را انجام دهند. طرفها عالی متعاقد برای ترغیب درک صمیمانه‌تر بین خود، ارتباط
و تعامل بین مردم خویش را تسهیل و تشویق خواهند نمود.

دفتر هیئت دولت

فصل ۳- همکاری

ماده ۴- طرفهای عالی متعاهد همکاری فعال را در زمینه‌های اقتصادی، اجتماعی، فنی، علمی و اداری و نیز در موضوع‌های مربوط به آرزوها و آرمانهای مشترک صلح و ثبات بین‌المللی در منطقه و تمامی موضوع‌های دیگر مورد علاقه مشترک ترغیب خواهند کرد.

ماده ۵- طرفهای عالی متعاهد به موجب ماده (۴)، نهایت تلاش خود را در سطح چند جانبه و نیز دو جانبه بر اساس اصل برابری، عدم تبعیض و منافع متقابل به عمل خواهند آورد.

ماده ۶- طرفهای عالی متعاهد برای تسریع در رشد اقتصادی در منطقه به منظور تقویت بنیادی برای جامعه ملت‌های موفق و صلح جو در جنوب شرقی آسیا همکاری خواهند کرد. بدین منظور آنها استفاده بیشتر از کشاورزی و صنعت خود، افزایش تجارت و توسعه زیر ساختهای اقتصادی خویش برای منافع متقابل مردم خویش را ترغیب خواهند کرد. در این رابطه آنها به جستجوی تمامی راه‌ها برای همکاری نزدیک و مفید با سایر کشورها و نیز سازمانهای منطقه‌ای و بین‌المللی خارج از منطقه ادامه خواهند داد.

ماده ۷- طرفهای عالی متعاهد برای نیل به عدالت اجتماعی و بهبود استانداردهای زندگی مردم منطقه همکاری اقتصادی را تشدید خواهند نمود. بدین منظور آنها راهبردهای منطقه‌ای مقتضی را جهت توسعه اقتصادی و کمک متقابل تصویب خواهند نمود.

ماده ۸- طرفهای عالی متعاهد نهایت تلاش خود را برای نیل به نزدیک‌ترین همکاری در گسترده‌ترین مقیاس به عمل خواهند آوردند و همدیگر را در قالب تسهیلات آموزشی و تحقیقاتی در زمینه‌های اجتماعی، فرهنگی، فنی، علمی و اداری یاری خواهند نمود.

ماده ۹- طرف عالی متعاهد تلاش خواهند کرد همکاری جهت ارتقای عوامل صلح، هماهنگی و ثبات در منطقه را تحکیم بخشند. بدین منظور طرفهای عالی متعاهد تماس‌ها و مشورت‌های منظم را با یکدیگر از نظر هماهنگی دیدگاه‌ها، اقدامات و سیاستهای خود در خصوص موضوعات منطقه‌ای و بین‌المللی حفظ خواهند کرد.

ماده ۱۰- هر طرف عالی متعاهد به هیچ وجه یا شکلی در هر اقدامی شرکت نخواهد کرد که موجب تهدید ثبات سیاسی و اقتصادی، حاکمیت یا یکپارچگی سرزمینی طرف عالی متعاهد دیگر گردد.

ماده ۱۱- طرفهای عالی متعاهد تلاش خواهند کرد انعطاف پذیری ملی مربوط خود در زمینه‌های سیاسی، اقتصادی، فرهنگی - اجتماعی و نیز امنیتی در راستای آرزوها و آرمان‌های مربوط خود را فارغ از مداخله خارجی و نیز اقدامات بر هم زننده داخلی به منظور حفظ هویت ملی مربوط خود، تحکیم بخشند.

ماده ۱۲- طرفهای عالی متعاهد در تلاش‌های خود جهت نیل به امنیت و رفاه منطقه‌ای تلاش خواهند نمود در همه زمینه‌ها برای ترغیب انعطاف پذیری منطقه‌ای بر پایه اصول اعتماد به نفس، خود اتکایی، احترام متقابل، همکاری و همبستگی که بنیان جامعه ملت‌های قوی و کارآمد در جنوب شرقی آسیا را تشکیل می‌دهد، همکاری نمایند.

فصل ۴- حل و فصل اختلافات حوزه اقیانوس آرام

ماده ۱۳- طرفهای عالی متعاهد عزم و حسن نیت دارند تا از بروز اختلافها جلوگیری نمایند. چنانچه اختلافاتی در مورد موضوعاتی بروز نماید که به طور مستقیم بر آنها تاثیر می‌گذارد، به ویژه اختلاف‌هایی که ممکن است مخل صلح و هماهنگی منطقه‌ای باشد، طرفها از تهدید یا استفاده از زور اجتناب خواهند نمود و همیشه اختلاف‌های مزبور را میان خود از طریق مذاکرات دوستانه حل و فصل خواهند نمود.

دفتر هیئت دولت

ماده ۱۴- طرفهای عالی متعاقد جهت حل و فصل اختلافها از طریق فرآیندهای منطقه‌ای «شورای عالی» متشکل از نماینده هر طرف عالی متعاقد در سطح وزیر را به عنوان رکن دائمی جهت شناسایی اختلافها یا موقعیت‌هایی که ممکن است محل صلح و هماهنگی منطقه‌ای شود، تشکیل خواهند داد.

با این حال این ماده در مورد هر طرف عالی متعاقد خارج از جنوب شرقی آسیا تنها در صورتی اعمال خواهد شد که آن طرف عالی متعاقد به طور مستقیم در اختلافی که قرار است از طریق فرآیند منطقه‌ای حل و فصل شود، درگیر باشد.

ماده ۱۵- در مواردی که راه حلی از طریق مذاکرات مستقیم میسر نگردد، شورای عالی، وجود اختلاف یا موقعیت را به شناسایی و به طرفهای اختلاف ابزارهای مناسب حل و فصل مانند مساعی جمیله، میانجی‌گری، تحقیق یا مصالحه را توصیه خواهد نمود. در هر حال شورای عالی می‌تواند مساعی جمیله خود را عرضه نماید یا با توافق طرفهای اختلاف، کارگروه میانجی‌گری، تحقیق یا مصالحه را خود تشکیل دهد. شورای عالی در صورت لزوم اقدامات مقتضی را جهت ممانعت از بدتر شدن اختلاف با موقعیت توصیه خواهد نمود.

ماده ۱۶- مفاد پیشین این فصل، جز در صورتی که تمامی طرفهای اختلاف با اعمال آن در مورد اختلاف مزبور موافقت نمایند، اعمال نخواهد شد. با این حال این موضوع مانع از آن نخواهد شد که طرفهای عالی متعاقد دیگری که طرف اختلاف نیستند، تمامی راه‌حل‌های احتمالی را برای حل و فصل اختلاف مزبور، پیشنهاد نمایند. طرفهای اختلاف باید نسبت به پیشنهادهای کمک‌مزبور علاقه نشان دهند.

ماده ۱۷- هیچ چیز در این پیمان مانع توسل به روشهای حل و فصل اختلاف صلح‌آمیز مندرج در بند ۱ ماده (۳۳) منشور ملل متحد نخواهد شد. طرفهای عالی متعاقد که طرف اختلاف هستند باید قبل از توسل به سایر تشریفات پیش‌بینی شده در منشور ملل متحد تشویق شوند که ابتکاراتی را برای حل و فصل آن از طریق مذاکرات دوستانه به کار گیرند.

فصل ۵- مقررات کلی

ماده ۱۸- این پیمان توسط جمهور اندونزی، مالزی، جمهوری فیلیپین، جمهوری سنگاپور و پادشاهی تایلند امضا و طبق تشریفات قانون اساسی هر کشور امضا کننده تصویب خواهد شد.

این پیمان برای الحاق سایر کشورها در جنوب شرقی آسیا باز خواهد بود.

این پیمان برای الحاق کشورهای خارج از جنوب شرقی آسیا و سازمان‌های منطقه‌ای که اعضای آنها صرفاً کشورهای حاکم هستند منوط به رضایت تمامی کشورها در جنوب شرقی آسیا یعنی برونی دارالسلام، پادشاهی کامبوج، جمهوری اندونزی، جمهوری دموکراتیک خلق لائوس، مالزی، اتحادیه میانمار، جمهوری فیلیپین، جمهوری سنگاپور، پادشاهی تایلند و جمهوری سوسیالیستی ویتنام باز خواهد بود.

ماده ۱۹- این پیمان در تاریخ تودیع پنجمین سند تصویب دولت‌های امضا کننده که امین اسناد این پیمان و سند‌های تنفیذ یا الحاق را تعیین کرده‌اند، لازم‌الاجرا خواهد شد.

ماده ۲۰- این پیمان به زبان‌های رسمی طرف‌های عالی متعاقد تنظیم شده است که همه آنها از اعتبار یکسان برخوردار می‌باشند. ترجمه مشترک مورد توافق متون، به زبان انگلیسی تنظیم خواهد شد. هرگونه اختلاف در تفسیر متن مشترک از طریق مذاکره حل و فصل خواهد شد.

در تایید مراتب فوق، طرفهای عالی متعاقد این پیمان را امضاء و آن را مهمور کرده‌اند.

این پیمان در دنپاسار بالی در بیست و چهارم فوریه یک هزار و نهصد و هفتاد و شش (۱۳۵۴/۱۲/۵) تنظیم گردید.

دفتر هیئت دولت

**TREATY OF AMITY AND COOPERATION IN SOUTHEAST ASIA, AS
AMENDED BY THE FIRST PROTOCOL AMENDING THE TREATY OF
AMITY AND COOPERATION IN SOUTHEAST ASIA, 1987, THE
SECOND PROTOCOL AMENDING THE TREATY OF AMITY AND
COOPERATION IN SOUTHEAST ASIA, 1998 AND THE THIRD
PROTOCOL AMENDING THE TREATY OF AMITY AND
COOPERATION IN SOUTHEAST ASIA, 2010**

The High Contracting Parties:

CONSCIOUS of the existing ties of history, geography and culture, which have bound their peoples together;

ANXIOUS to promote regional peace and stability through abiding respect for justice and the rule of law and enhancing regional resilience in their relations;

DESIRING to enhance peace, friendship and mutual cooperation on matters affecting Southeast Asia consistent with the spirit and principles of the Charter of the United Nations¹, the Ten Principles adopted by the Asian-African Conference in Bandung on 25 April 1955, the Declaration of the Association of Southeast Asian Nations signed in Bangkok on 8 August 1967, and the Declaration signed in Kuala Lumpur on 27 November 1971;

CONVINCED that the settlement of differences or disputes between their countries should be regulated by rational, effective and sufficiently flexible procedures, avoiding negative attitudes which might endanger or hinder cooperation;

BELIEVING in the need for cooperation with all peace-loving nations, both within and outside Southeast Asia, in the furtherance of world peace, stability and harmony;

SOLEMNLY AGREE to enter into a Treaty of Amity and Cooperation as follows:

CHAPTER I: PURPOSE AND PRINCIPLES

ARTICLE I

The purpose of this Treaty is to promote perpetual peace, everlasting amity and cooperation among their peoples which would contribute to their strength, solidarity and closer relationship.

---

¹ Treaty Series No. 67 (1946) Cmd 7015

دفتر هیئت دولت